

БИНКА ПЕЕВА

ПО ДВЕ

chitanka.info

Нещата в тоя свят просто си вървят по две от Адам и Ева насам. Естествено самите те са първата документирана човешка двойка, нали са прародители. Но преди тях Бог създал Светлината — в необятния Мрак. Шест дни имал Работа, а на седмия си взел Почивка. Като прескочим цели епохи от Библията, които са пълни със знаменити чифтове, можем смело да вървим към Орфей и Евридика, Елена и Парис, Ромео и Жулиета, Наполеон и Жозефина, Маркс и Енгелс, Куку и Пипе, Пижо и Пенда, Хитър Петър и Настрадаин Ходжа, Ленин и комунизъм (понякога плюс Крупская), Белчо и Сивушка, Чърчил и Ялта, Рейгън и Малта, агнешко с картофи, ракийка и салатка, уиски с лед, водка с доматен сок, чалга и силикон, БСП и сполука, Доган и обръчи, КАТ и корупция, президент и спонсори, цар и имоти, избори и фалшификации..., о, край няма!

Даже не идва ред, забележете, на Чарлз и Камила (то кое ли й е наред), защото не смятам да се занимавам с любовни мелодрами. Нито с техните пиарски ерзаци. Дори с Бранджелина няма да се занимавам, макар че тази контаминация е убиец.

Като човек, учил диалектика, макар и във време, когато тя беше „марксистко-ленинска“, имам вътрешна потребност да си изяснявам понятията, процесите, явленията и причините. Както пишеше в учебниците едно време — едно е поводът за война, друго са причините за нея. Какви следователно са причините човешкото съзнание толкова да е пристрастено към чифтосването на личности, събития, явления?

Мисля си, че в зората на съзнанието е ставало дума за един много практичен механизъм — мнемотехника. Особено в условията на безписмени цивилизации. Асоциацията поражда други асоциации и подпомага паметта. А-а-а-а, Парис, оня, дете вкарал във война Троя заради една п...ка? Аха, Елена, да! А, Орфей, дете го разкъсаха вакханките, щото не му стигна характер да спаси от ада оная жена... Евридика? В близката история — а, Чърчил, дете в Ялта предаде на Сталин Източна Европа и никога вече не влезе в голямата политика? Поводи и причини се смесват по един детински, игрови начин, но се помнят някакви събития — макар и объркано, макар и недостовечно — но се помнят. (А-а-а-а, Ной, дете се напил и затова Бог пратил Потопа — кълна се, че съм го чувала като версия).

Чифтосването на нещата улеснява мързеливия ум. Повечето умове са мързеливи. Когато кажем партия, подразбираме Ленин, когато кажем Ленин, подразбираме партия. Просто е за запомняне. Мнемотехниката в служба на идеологията. Религията — опиум за народа. Не, че не е вярно. Но преди да бъде обявена за опиум от конкуриращата я нова наркотична сила — комунистическата идеология — религията е хуманизираща много поколения през много векове. Комунистическата идеология дехуманизира един век.

Само че — какво е религия? Религия и вяра са чифт, наистина, но бих казала, че те са в опозиция. Темата е толкова необятна, че е лудост да я зачеквам. И все пак — да си вярващ според мен не изисква и не означава да си канонично всеотдаен. Можеш да бъдеш вярващ под купола на небесния храм, без да поздравяваш хората 40 дни след Великден с „Христос Воскресе!“. Можеш да си Вярващ, без да приемаш която и да е налична в момента (или в миналото) религия. Хайде да спра с тази тема, защото религиозните са чувствителни...

Ако четем азиатските приказки за Настрадаин (Насредин) ходжа (и още по-добре великолепия роман на Леонид Соловьев, заточен от комидеологията в Мордова), ще установим, че той е много умен и симпатичен. Хитър Петър у нас обаче е още-по-най-умен и симпатичен. И този чифт е опозиция — само в нашия фолклор. Разбираемо е — комплексите на народа без държава се проявяват в оптимистични приказки. В азиатските приказки за Насредин нашият Петър отсъства. Тотално. А децата ни (и ние преди това, и нашите родители, и техните...) някак си недолюбваме Настрадаин — все пак, представител на властта... Той, бохемът скитник, унизител на всички властници, при нас е станал поробител. И така върви от поколения тази немислима и нечестна опозиция... Мнемотехника, без съмнение. Как да запомниш Хитър Петър, ако не го противопоставиш някому? Единствено подходяща е уважавана и ценена от твоите изедници (турците) личност, иначе няма смисъл.

Тези мои споделености съвсем не омаловажават смисловите двойки (и вредното им влияние) КАТ-корупция, Доган-обръчи, президент-спонсори, чалга-силикон и пр. Обаче те са временни, да ме прости Господ, не им пожелавам нищо, но грешат, ако си мислят да векуват.

Докато агнешкото с картофи е без конкуренция в своята иманентна семантика, в своята органична двоичност, в отчетливия си код на връзка между Стария и Новия свят. Никой не е вечен, но то ще пребъде.

С хубаво вино, естествено!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.